

Zunanji svet kot duhovna šola

60 Razumevanje in strpnost

V vsaki rastlini je novo seme in na tisočih vrstah dreves dozori toliko različnih vrst sadja. Ali poznate prednosti vseh? - Zagotovo ne! - O, glejte, življenje duha se poraja tudi v ljudeh, ki so dobre volje. - Vrste in rodovi, čeprav so različni, se ne razlikujejo pred Menoj. Vprašanje je le, kako uporabni so. - Zato nikogar ne obsojajte, ampak spoznajte Moje različne poti!

61 Poučevanje v analogijah. Zunanji svet kot duhovna šola

1. November 1840, nedelja, dan vseh svetih, od 09.30. do 13.30. Pišejo: K. G. L. - Andr. In Ans. H.

1 Preden preidemo k posebni osvetlitvi vsega, kar je bilo omenjeno v prejšnjem sporočilu, je treba opozoriti na zmoto, ki mnoge ljudi drži v ujetništvu in jih pogosto v veliki meri prikrajša za velik del zemeljske in tudi bodoče sreče.

2 Ta zmota pa je v tem, da ljudje, ki so veliko dobili, pogosto menijo, da imajo vse; nekateri pa spet menijo, da še vedno niso prejeli ničesar in so zato podobni preluknjani posodi, v katero se zaman črpa.

3 Kajti, če kdo misli, da ima vse, ko sem mu dal neskončnost, kako bi mu lahko dal še več? Glejte, v človeškem smislu bi to gotovo zvenelo nekoliko nenavadno in nekdo bi gotovo imel razlog reči: Če mi je neskončnost postala zvesta, kaj naj še dobim, kar bi bilo več kot to? - To je glede na zunanjo podob vsekakor pravilno, ne pa tudi glede na notranjo resnico iz Mene, saj nisem le Gospod neskončnosti, temveč neskončnosti neskončnosti - kar pomeni, da vse in vsaka stvar, ker je iz Mene, vsebuje neskončnost v sebi, saj sem kot večni vir vseh stvari neskončen v vsem in vsakomur.

4 Če bi kateri koli človek opravil delo, pa naj bo še tako veliko, bi bilo vseeno omejeno, ker je njegov avtor omejen. Če pa priključim v obstoj najmanjše delo in je tudi to po svoji zunanji razsežnosti končno in z vseh strani omejeno, je po svojem notranjem bistvu vendarle neskončno, saj v sebi že vsebuje neskončno stvari svoje vrste. Glej, zato se ljudje tudi motijo, ko od Mene prejmejo veliko, to je neskončno stvari in potem verjamejo, da imajo že vse - saj tako neskončne stvari vsekakor še vedno niso vse.

5 Nasprotno pa izražajo očitno nehvaležnost tisti, ki kljub temu, da so od Mene prejeli že veliko, to je neskončno veliko, še vedno mislijo, da nimajo ničesar. Ti ljudje še nimajo niti najmanjšega pojma o notranji vrednosti stvari. Štejejo jih le po zunanjem volumnu in se malo ali nič ne zmenijo za dragoceno notranje bistvo stvari, ne upoštevajo pa, da lupina oreha ni užitna, temveč le notranji oljnati plod. - Takšni ljudje

so skopuški in se zgražajo nad vsem mogočim, ob vsem obilju pa so lačni kot tisti zakrneli skopuh, ki grizlja drobec kruha, ko so sodi zlata polni in celo med grizenjem razmišlja, ali ni škoda za ta drobec kruha, da ga je pojedel, saj bi se morda še vedno našel kdo, ki bi mu v njegovi požrešni lakoti z veseljem ponudil denar za tak kos kruha.

6 Zdaj, ko smo se srečali z dvema skrajnostma, se vprašajte: Kako je videti pravična sredina ali kako naj bi bila videti, da bo pravična pred Menoj?

7 Zato vam pravim, pravična sredina naj bo resnično otroška, ki ne sodi po meri daru, ampak po potrebi in vedno hvaležno sprejema vse, kar Oče daje. Pravi otrok je vesel, hvaležen in zadovoljen z vsakim darom, ki ga prejme iz rok dobrega Očeta in ne potrebuje več, kot je prejel, saj ve, da mu bo Oče vedno dal toliko, kolikor bo potreboval. Ve namreč, da je oče zelo bogat in zato lahko vedno poskrbi za otroka. Ta otrok tudi ne bo nezadovoljen z darilom saj je bil vedno dovolj dobro preskrbljen. Oče je hkrati tudi zelo moder in daje otroku le tisto kar potrebuje in to le v toliki meri, kolikor je dobro za njega.

8 Glejte, tako je videti "pravična sredina". V tej pravični sredini se morate znajti tudi vi in ne smete misliti, da ste prejeli vse. Prav tako ne smete misliti, da ste prejeli premalo ali ničesar v primerjavi s tem, kar lahko in še boste prejeli od Mene, če hvaležno ostanete med pravičnimi. Vendar morate biti kot zgoraj omenjeni otrok, ki je vedno zadovoljen in srečen, ker dobro pozna svojega očeta. Če me v svojih srcih dobro prepoznate kot najboljšega Očeta, ste vsi pravi otroci enega in istega svetega in najboljšega Očeta, ki je prav zdaj navzoč med vami in vam to po slabotnih ustih služabnika to daje v pero.

9 Po tej nujni predhodni obravnavi bo sledila še ena, ki je prav tako nujna in pomembna kot razprava, ki bo sledila po tej obravnavi.

10 V napovedi sem povedal, da vas je treba dvigniti za eno stopnjo višje. In ta stopnja vam bo nato v celoti dana v tej drugi obravnavi.

11 Glejte, na milijone ljudi se zvečer uleže na posteljo s svojimi udi in spet se na milijone ljudi naslednje jutro vstane s spočitimi udi, eni za običajno dnevno delo, drugi za običajno dnevno brezdelje. Tako vstane tisoč ljudi in vsak od teh tisoč ljudi ima v mislih nekaj drugega. Toda med vsemi temi ljudmi, ki so vstali, ni nobenega, ki bi vstal tako, kot bi moral. Vsakdo je namreč prezrl videz jutra in tudi naslednjega dne – razen, če ga je kakšna silovita nevihta zmotila in mu je bližnja strela, ki je razbijala drevesa, z valovitim gromom zašepetala v uho: "Poslušaj, šibak, zaposlen človek! Če bi se jaz, bleščeča strela, le za trideset komolcev približala tvoji šibkosti, bi se vse tvoje svetovne računice verjetno zaključile z enim samim udarcem."

12 Človek sam je podoben vrabcu, ki se ziblje na vrbovi veji: ko strel zgreši, odleti in v strahu čivka, kot da bi s tem čivkanjem strahu rekel: "To je bila smrtna nevarnost! Temu območju se želim izogniti! In lovec s svojo ognjeno cevjo nikoli ne bo našel oddaljene veje, na kateri se zdaj želim skriti. "A ne mine dolgo, ko isti vrabec spet sedi na veji, na kateri je slišal mogočni glas smrti.

13 Takšni so ljudje! Nevarnost ostane učitelj le toliko časa, dokler traja kot taka. Ko je konec, je vsega konec! Človek se vrne v vsakdanje življenje in ostane isti slepec, kot je bil prej in je še zdaj. Podoben je gluhemu in slepemu človeku, ki gre v gledališče, ne da tam karkoli videl in slišal.

14 Tudi svet je namreč velik gledališče, v katerem se vsako sekundo odigra nešteto prizorov, od katerih ima vsak neskončno vrednost. Tisti, ki niso gluhi in slepi, bodo v njem zagotovo našli prazno veselje. Kdor pa je gluh in slep, je podoben polipu, ki se je naselil v temnem morskem močvirju in ne čuti druge potrebe, kot da se hrani s tisočerimi usti.

15 Ko se zjutraj zbudite, s pozornim srcem opazujte stvari okoli sebe, bodite pozorni na svoje občutke, ki se vedno spreminjajo, četudi le majhen oblaček na nebu spremeni svojo prejšnjo obliko. Občutki postanejo zopet drugačni, ko usmerite svoj pogled na kateri koli drugi del sveta. Zjutraj se počutite drugače, zvečer spet drugače.

16 Ko piha nežen vetrič, ali niso vaša čustva razveseljiva in prijetna? - Ko piha topel južni veter, ki žene čudovite gmote oblakov po modrem nebu in, ko vidite ptice v zraku, kako se v silovitih tokovih južnega zraka zavzeto borijo - ali niso tudi vaša čustva vzburljena in junaško nastrojena, tako da pogosto razprete roke kot krila, da bi se kot ptice dvignili v valove toplega zraka in se tam pogumno kot ptice s krili borili proti tako silovitim tokovom južnega zraka. Ko pa začne pihati vlažen vzhodni veter ali silovit severni veter, postanete v svojih čustvih precej oslavljeni in se ponižno umaknete pred temi neprijaznimi, zelo silovitimi vetrovi. Ko se dvigne visok zahodnik, pogledate navzgor in vaše oči uživajo v jagnjetom podobnih formacijah majhnih oblakov, vaši občutki se vedno bolj širijo pod širnimi dvoranami modrega in belega prepleta neba. Ali ne bodo vaši občutki spet povsem drugačni, ko vam bo v jasnem jutru iz rdečih oblakov zore zapihal svež jutranji vetrič?

17 In tako ste lahko prisotni pri katerem koli pojavom ali potujete kamorkoli in tudi, če ste vključeni v katero koli dejanje, bodite pozorni na vsak pojav, ne glede na to, kako majhen je. Vedno se boste zavedali, kako se občutki vedno znova spreminjajo, pogosto celo do te mere, da se vam, ko ponovno vstopite v svojo sobo, zdi, kot da ste vanjo vstopili prvič, ali da se vam v isti sobi vse zdi nekoliko drugače.

18 Če kdo od vas tega še nikoli ni občutil, ker njegova pozornost nikoli ni bila

usmerjena na njih, naj se le potruži in se od tod odpravi ali odpelje le dve uri proti jugu, npr. v tako imenovani "Feldkirchen" ali "Straßgang" ali "Fernitz", nato pa se spet vrne in si zapiše občutke, ki so se mu porajali, ko je ponovno vstopil v svojo sobo. Naslednji dan pa se naj odpravi na nasprotno pot, se vrne in naredi enako v svoji sobi, pri čemer bo zagotovo opazil precejšnjo razliko v svojih občutkih.

19 Zdaj pa se postavlja vprašanje kaj je razlog za takšne pojave? Odgovor na to vprašanje je pravi vzvod za prehod na višjo raven. - Glejte, tako kot boste ob vsakem nauku vedno razmišljali in čutili drugače, odvisno od njegove narave (saj je bil njegov predmet bodisi zgodovinski, tehnični, geološki, matematični ali religiozni), tako je še toliko bolj, ko hodite v Moje veliko področje učenja, saj tam nenehno govorim vašemu duhu skozi vse zgoraj omenjene pojave in tudi še po tisoč drugih.

20 Kot že veste, je gluhim in slepim težko pridigati, saj čutijo le vonj hrane, ne vidijo pa, kakšna je videti hrana. Če jim poveste, iz česa je narejena in kako je narejena, tega ne slišijo, ker so gluhi. - Poglejte, vse te manifestacije so tudi nešteti, dobro pripravljeni obroki za duha! Toda v teh zgoraj omenjenih modifikacijah občutka čutite le vonj teh živih, ne morete pa jih videti, saj ste še vedno slepi. Zaradi vaše velike naglušnosti, ki še vedno prevladuje, tudi vi ne bi mogli slišati kako je hrana pripravljena.

21 Ta višja stopnja pa je v tem, da vam v tem predhodnem premišljevanju dam malo očesnega mazila, s katerim boste malo bolje videli in to v svojem srcu, da boste potem v središču svojega srca na podlagi teh pojavov razumno razmišljali, da se takšne stvari ne dogajajo zaradi njih samih. Saj tudi profesor ne stopi na govorniški za predavanje zaradi sebe, ampak zaradi svojih študentov.

22 Kajti vsak od teh pojavov ni nič drugega kot svetlo ogledalo, ki je tako umetno urejeno, da lahko vsak človek, ki je le nekoliko prebujen in ne spi predolgo v "dan", vidi svoje notranje bitje, ki se iz sekunde v sekundo spreminja v njem, pa tudi celotno sliko vseh ljudi in vsakega posameznika v odnosu do celote. Da, v njem lahko vidi celotno razmerje med peklom, odrešenim in neodrešenim duhovnim svetom, pa tudi v najglobljem dnu tega zrcala nebesa in vse, kar je nebeško. In prav tako lahko vse to opazuje v neskončnih potencah, saj sem Jaz, ki vse to omogočam in izvajam, kot že rečeno, Sam neskončen.

23 Zato, kadar greste v prihodnosti ven, ne glede na to, kako in kdaj, ne imejte nobenega pojava za tako nepomembnega, da ne bi bil vreden vaše pozornosti. In verjemite, da ne govorim preveč, ko vas opozarjam celo na najmanjše obrate sončnega prahu in na živahno žvrgolenje kakšne drobne žuželke. Kajti tudi to je brez pomena, če nihče ni pozoren nanjo in je ne opazuje (ker je takrat žuželka dejavna le

na način, ki zadeva samo mene) - vendar pa ni tako, če se vaše oči srečajo s katerim koli predmetom. Kajti tedaj bom malo prahu sonca, kot je pršica in dim iz katerega koli dimnika, takoj posvetil v apostola za opazovalca in se bo v tistem trenutku pojavil pred vašimi očmi kot dobro poučen učitelj v Mojem imenu.

24 Glejte, to je "višja stopnja", ki sem vam jo obljubil! Že v prejšnjem sporočilu sem vam dejal: Mnogi bodo ob pojavih v naravi zijali, tako kot (kot pravite vi) krava ob novih vratih. Izjemno malo pa je tistih, ki se znajdejo v pojavih narave.

25 Prejšnjo noč, ko ste se po Moji prej znani volji odpravili na določeno točko Kleininalp je kot veste, precej močno deževalo, v gorah pa je tudi precej snežilo. To je bil za vas zelo naraven pojav. Med vami ni bilo nikogar, ki bi mu padlo na pamet, da se je to zgodilo zaradi vas, ne le zaradi vas samih, ampak zaradi vsega človeštva. In tudi ne le zaradi vsega človeštva, ampak zaradi vsega stvarstva in ne le zaradi vsega stvarstva, ampak zaradi vsega pekla in spet ne le zaradi vsega pekla, ampak zaradi vsega odkupljenega in ne odkupljenega duhovnega sveta. In spet, ne le zaradi tega, ampak tudi zaradi vseh nebes; a tudi ne zaradi teh, ampak tudi zaradi Mene in zaradi vas.

26 Tedaj boste vi in še mnogi drugi, ki jim bo ta 'blagoslov' prišel v roke, rekli: 'Naj razume to kdorkoli lahko in to zmore, mi tega ne razumemo! Kjer je eden sam vendar eden in eden, vendar ni eden, naj to ugotovi, kdor lahko in hoče. Kajti kdor ima eno jabolko, ne more imeti več kot eno jabolko!'

27 To je res, pravim, vendar je spet res, da slepi ničesar ne vidi in gluhi ničesar ne sliši in zato tudi ne more razumeti, kako je lahko ena stvar hkrati tudi več stvari in kako je lahko tudi obratno in kako je lahko podoba popolnoma podobna človeku in hkrati služi vsem ljudem kot podoba. Še manj pa vidi, da tisto, kar ni in se ne zdi, da je, vendar je in je lahko vse in da je, nasprotno, vse, kar je in se zdi, da je vse, navsezadnje nič ali vsaj postane nič.

28 Tako bi se tu naredil majhen vijak razumevanja, na katerem bi um našel dovolj materiala, da bi se silovito zadušil. - Toda srce se bo razveselilo, ker bo na podlagi tega spoznalo, da je zunanja materija, ki se zdi da je vse, v resnici nič, toda duhovno v snovi, ki se slepim in gluhim zdi nič, je na koncu vse! - Ja, srce se bo razveselilo, ko bo videlo, da sem na koncu le Jaz vse v vsem!

29 Tako je bil tudi ta dež zelo pomemben pojav samo za notranje človeško bitje, saj je bil z njim nakazan in to izključno za vas, enako močan dež milosti iz Mojih duhovnih nebes v srce vašega duha. Toda ne le za vas, ampak bo ta dež nekoč veljal za vse in ne le za vse, kot že rečeno, ampak tudi za ohranitev zemlje in s tem za ohranitev vsega stvarstva je prišel ta dež, saj že veste, kaj je odvisno celo od prve kaplje, kdaj

in kam pade, da se lahko ohrani zemlja in vse stvarstvo.

30 Toda spet, kot je bilo že rečeno, ta dež ni prišel le zaradi te zemlje in ohranitve celotnega stvarstva, ampak iz vam dobro znanih razlogov tudi v duhovnem pogledu za opomin celotnega uporniškega pekla; kajti v duhovnem svetu se ne zgodi nič, kar se ne bi hkrati želelo ustrezno predstaviti tudi na naraven način. Prav tako se v celotni naravi nič ne zgodi brez ustreznega duhovnega razloga. Ko vidite te stvari, lahko v prihodnosti že veste, kako in zakaj so se zgodile.

31 Pa spet ne le za ves pekel, ampak za ves odrešeni in neodrešeni duhovni svet. Za odrešene, kot duhovni dar milosti za rast v Moji ljubezni in za neodrešene, kot sredstvo za odrešitev iz materije, ki jo ta omehča. Kajti vsaka kapljica je zlati ključ za odklepanje ječe, ki traja več milijonov let; toda spet ne samo za te, ampak tudi za vsa nebesa, da bi se osvobodila in razbremenila svojega obilja milosti; a spet ne samo za vsa nebesa, ampak Zame, da bi Moja ljubezen spet našla več prostora in se v še mogočnejših potokih in rekah izlila iz Mojega očetovskega srca; in spet ne le Zame, ampak tudi za vas, da bi se vedno bolj zavedali, kako nadvse dober je vaš sveti Oče.

32 Tako kot tisti dež, tudi vsak naslednji pojav ni bil nič manj pomemben. Vsak je bil namreč tako dobro izračunan, da niti meglica ni zaman plavala po pobočju strme skale, ne da bi vam povedala:

33 "Glejte, kako me velika ljubezen vsemogočnega Očeta varno prenaša čez prepadno in smrtonosno pobočje te visoke skale in kako me skrbna ljubezen tega istega velikega Očeta postopoma vleče iz noči moje večne ječe v svoje veliko, svetlobe in življenja polno Očetovo srce. Čeprav se zdaj še vedno kot brezoblična megla dvigam nad tem strmim pobočjem in še ne vem, od kod prihaja ta velika milost – vam povem ljudje, ki hodite in iščete mojo žalostno megleno obliko:

34 Bil je čas, ko ste bil tudi vi kot jaz. Razmislite o tem! Ljubezen svetega Očeta bo tudi meni kmalu omogočila, da bom to, kar ste zdaj vi. Lahko bom hvalil velikega svetega Očeta, ker dela tako velike stvari za svoja nevredna bitja, ki v svoji svobodi niso hotela priznati velike ljubezni in nerazumljive nežnosti ter prizanesljivosti tako velikega in presvetlega Očeta!"

35 Glejte, to je evangelij majhne meglice, kateri lahko, če se boste potrudili, sledite v vseh krogih, ki so vam zdaj znani. Tam se lahko povzpnete k Mojemu Srcu, iz katerega ste nekoč vsi odšli in se od tam, popolnoma napolnjeni z ljubeznijo vrnete k sebi in to v navzočnosti vašega svetega Očeta.

36 Tako kot so si na tem vašem potovanju pojavi sledili eden za drugim, si lahko v tem vrstnem redu predstavljate tudi sebe in svoj duhovni razvoj kot svojo duhovno pot popolnosti. In krog vašega celotnega potovanja je bil prav takšen, kot sem vam ga

pravkar predstavil. Kajti takrat, ko ste videli sonce, ste bili kot v Mojem srcu. In od tam ste se spet vrnil - spremenjeni in napolnjeni z Mojo skrivnostno ljubeznijo, v kateri se je vse okoli vas razjasnilo in vam je sonce Moje milosti omogočilo videti celo vašo senco zunaj vas - kar pomeni toliko kot: Kakor pod sončnimi žarki pade senca človeka zunaj njega na zemljo, tako tudi senca ali zlo duše, ki so vaši grehi, pade iz vas pod toplimi žarki Moje ljubezni, saj ste zdaj zaradi ljubezni do Mene ves čas napolnjeni z večno svetlobo Moje milosti.

37 Glejte, to je zdaj objubljen velik 'dietno dopolnilo', o katerem gotovo niste imeli pojma, vendar boste iz njega tudi videli in spoznali, da če nekaj objubim, vedno tudi natančno držim besedo.

38 Ne verjemite, da sem vam zdaj dal toliko, da vam ne bom mogel dati še več. Kajti le trdno vztrajajte v Moji ljubezni in jo tudi pravično uveljavljajte na vse svoje brate in sestre v skladu z zakonskimi potrebami, potem vas bom še letos odpeljal nekam drugam. Ob še večjih "dietah", kot so te, na kakšen prost dan, se boste lahko spet dvignili na mogočno stopničko višje - pri čemer vam bo šele postalo jasno, zakaj je Zemlja postala kraj izboljšanja in največjega usmiljenja velikega svetega očeta.

39 Glejte, v širokem žepu svoje ljubezni imam za vas še vedno shranjenih veliko kosov kruha. Pridno jejte in ne skrbite za svoj vsakdanji kruh! Imam namreč toliko kruha, da ga ne boste mogli nikoli pojesti.

40 Moj kruh ima še vedno to lastnost, da bo tisti, ki ga je užil le malo, že sit. Hkrati pa ta kruh tako zelo spodbuja apetit in sitost, da si ga želijo vedno več. Ta kruh postaja vedno slajši in bolj okusen, dlje in bolj ko se z njim hranite. - Zatorej pridno jejte Moj kruh in ne skrbite za vino, kajti vino in kruh sta tako za lakoto kot za žejo. Da pa bo tako ostalo, se boste tudi vi vedno bolj zavedali sami sebe in tako končno dosegli najvišjo jasnost te resnice.

41 Tudi če je pot tu in tam luknjasta in kamnita, ne skrbite zaradi tega, saj ne smete hoditi peš, ampak duhovno kot tudi naravno lahko za svoj voz priklenete pogumnega konjička. Tudi, če boste morali tu in tam premakniti noge, da bi v celoti dosegli cilj, verjemite, da zaradi tega nihče od vas ne bo imel krivih nog.

42 To si dobro zapomnite! - Delajte, ravnajte in živite po Moji volji v vsem in do vsakogar. Potem bo pravo notranje sonce kmalu prebilo kopreno oblakov v vašem življenju in vas popolnoma razsvetlilo z življenjem.

43 Amen. To vam govorim Jaz, vaš najboljši in sveti Oče. Amen.

[Jakob Lorber](#)

Nebeški darovi 1